

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **1. Novoborský šachový klub, z.s.**, IČO 03302032
sídlem Sklářská 705, 473 01 Nový Bor
zastoupený JUDr. Ing. Janem Vychem, advokátem
sídlem Lazarská 11/6, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, IČO 00022985
sídlem Karmelitská 529/5, 118 12 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2019, č. j. MSMT-39112/2018-6

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Odboru sportu ze dne 14. 8. 2019, č. j. MSMT-39112/2018-6 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11 228 Kč do 1 měsíce od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce JUDr. Ing. Jana Vycha, advokáta.

Odůvodnění

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný podle § 14 odst. 2 a § 14m odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), zamítl žádost žalobce o poskytnutí dotace na podporu významných sportovních akcí pro rok 2019, konkrétně na Prague International Chess Festival, přijatou žalovaným dne 30. 10. 2018 na základě Výzvy na podporu významných sportovních akcí pro rok 2019 – VSA 2019 uveřejněnou žalovaným dne 25. 9. 2018 (dále jen „výzva“).

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žádost žalobce sice splnila podmínky formálního hodnocení, avšak při zohlednění nedostatečné alokace finančních prostředků na podporu významných sportovních akcí (dále také „VSA“) a nízkého bodového hodnocení nemohla být podpořena. V rámci rozdělení finančních prostředků se žalovaný rozhodl prioritizovat kontinuitu financování u pravidelně podporovaných akcí, podporou akcí ve sportech zařazených na program olympijských her, juniorských sportovních akcí a akcí s vyšším bodovým hodnocením. K posouzení žádosti žalobce odkázal na podmínky formálního hodnocení dle čl. 10.7 výzvy a na protokol hodnocení žádosti s tím, že celý postup je v souladu se schválenou a vyhlášenou výzvou a že je plně v kompetenci žalovaného, jakým způsobem se zachová při nedostatečné alokaci finančních prostředků.
3. Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

4. Žalobce v podané žalobě namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v nedostatku odůvodnění ohledně alokace finančních prostředků, neposkytnutí dotace pro nízké bodové hodnocení žalobce a pro nedostatek vypořádání námitek, které žalobce uvedl ve vyjádření k podkladům rozhodnutí. Žalovanému také vytýkal postup v rozporu se zásadou legitimního očekávání.
5. K tvrzení žalovaného o nedostatečné alokaci finančních prostředků žalobce namítal, že žalovaný nepostupoval tak, aby byla zachována rovnocenná práva žadatelů. Argumentování žalovaného nedostatečnými finančními prostředky dle žalobce představuje libovůli. Žalovaný mohl dle bodu 3.2 výzvy prostředky v závislosti na počtu a kvalitě obdržených žádostí o poskytnutí dotace upravit, a to nerozdělit veškeré prostředky, případně tyto prostředky navýšit. Akce, na kterou žalobce dotaci požadoval, proběhla v první polovině března 2019. Je nepravděpodobné, že by veškeré prostředky alokované na rok 2019 byly vyčerpány již v červnu 2019, tím spíše, že žalobce požadoval dotaci pouze ve výši 2 700 000 Kč z celkem alokovaných 200 000 000 Kč. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný musel mít v době rozhodování o žádosti stále k dispozici část alokovaných prostředků. Preferování olympijských sportů či disciplín nebylo ve výzvě předem

avizováno. Toto nové kritérium znevýhodnilo žadatele v ostatních sportovních disciplínách a snížilo jejich šance na rozvoj. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku, č. j. 2 Afs 245/2016-43, „dotace představují určité dobrodiní ze strany státu, který je proto oprávněn stanovit si podmínky pro jejich poskytnutí s výhradou dodržení základních ústavněprávních zásad jako zákaz diskriminace, libovůle či ochrana legitimního očekávání“. Rovněž s odkazem na zápočet svévolné aplikační praxe poskytovatelů dotace a náležité odůvodnění jejich rozhodování žalobce zmínil rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9Ads 83/2014 a rozsudek č.j. 1As 35/2012-40.

6. Žalobce dále namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně neodůvodnil zamítnutí žádosti pro nízké bodové hodnocení. Podle čl. 4.8 j) výzvy byla minimální bodová hranice pro předání žádosti do expertní výběrové komise 49 bodů. Žalobce tuto hranici překročil, neboť získal 53 bodů. Neuvedl jen žádné kroky učiněné pro snížení dopadu akce na životní prostředí a znečišťování přírody, za které by mohl získat další body, neboť celá akce probíhala v prostředí hotelu, ve kterém bylo vše zajištěno, a dopady na životní prostředí tak nebylo namístě hodnotit. Přestože na tyto skutečnosti žalobce ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí upozornil, žalovaný se v rozhodnutí ke konkrétním argumentům žalobce vůbec nevyjádřil.
7. Žalobce namítal, že postup žalovaného byl v rozporu se zásadou legitimního očekávání. Uvedl, že předmětnou akci organizoval s očekáváním obdržení předmětné dotace. Měl legitimní očekávání jejího získání, a napadené rozhodnutí tak mělo negativní dopad na jeho závazky. Žádost přitom podal v souladu s výzvou a překročil minimální bodovou hranici. Neposkytnutí dotace je pro něj likvidační.
8. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovnému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že si vyhradil právo změny alokace výzvy, k čemuž ho vedly možné změny v rozpočtu týkající se budoucích výdajů. Žalovaného váže povinnost poskytovat peněžní prostředky na významné sportovní akce mimořádné důležitosti ve smyslu § 6c zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu. Již při přípravě výzev k podání žádostí o poskytnutí dotace musel žalovaný počítat s nutností převést výdaje na tyto akce. Žalovaný popřel tvrzení žalobce, že by právo změny alokace znamenalo výhradně rozhodnutí o nerozdělení veškerých prostředků či o jejich navýšení.
10. Žalovaný se neztotožnil s argumentem o porušení legitimního očekávání žalobce. Dle čl. 5.1 výzvy na poskytnutí dotace nebyl právní nárok. Žalobce nemohl při pořádání sportovní akce znát svoje bodové hodnocení, a nemohl tak ani legitimně očekávat poskytnutí dotace. Žalobce ani v předchozích letech neobdržel dotaci na sportovní akci této či podobné povahy. Neposkytnutí dotace nebylo spojeno s porušením zákazu jednostranného či neodůvodněného měnění pravidel udělování dotací. Žalovaný neporušil zákaz vzniku nedůvodných rozdílů při řešení skutkově shodných případů, jak by mohly naznačovat žalobcem citované rozsudky Nejvyššího správního soudu.

11. Dle žalovaného se námitky žalobce uvedené ve vyjádření k podkladům rozhodnutí shodují s tvrzeními obsaženými v žalobě, na něž žalovaný reagoval na str. 2 napadeného rozhodnutí, a není tudíž pravda, že by zůstaly nevypořádané. Žádost žalobce získala 53 bodů, tzn. jen těsně nad 49 body coby minimálním nezbytným počtem bodů. Žalovaný v rámci výzvy obdržel celkem 145 žádostí. Celkem 114 žádostí pak získalo alespoň minimální bodové hodnocení, tedy 49 bodů, přičemž žalobcova žádost se umístila až na 108. místě. Bodové hodnocení bylo klíčovým prvkem pro posuzování žádostí. Hodnotitelé zároveň ve svých slovních hodnoceních zpochybňovali účelnost vynaložení peněžních prostředků na žalobcem organizovanou sportovní akci. Žalobce se v žádosti nevyjádřil k dopadům akce na životní prostředí, ačkoli se jednalo o hodnotící kritérium dle bodu 10.7 odst. 8 výzvy. Pokud žalobce ani nesdělil, že nemohl učinit žádné kroky pro snížení dopadu akce na životní prostředí, museli hodnotitelé za toto kritérium přidělit 0 bodů.
12. Žalovaný dále ve vyjádření k žalobě reagoval na tvrzení žalobce ohledně předložené garance šachového svazu (obsažené ve vyjádření žalobce ze dne 26.6.2019 k podkladům řízení – pozn. soudu). Žalovaný uvedl, že sice formulace garance nebyla přesně vymezena, měla však zahrnovat konstatování dle č. 4.3 výzvy. Toto konstatování v garanci předložené žalobcem obsaženo nebylo. Přesto nedodržení formulace garance samo o sobě nepředstavovalo důvod pro neposkytnutí dotace.
13. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního v mezích žalobních tvrzení.
15. Žaloba je důvodná.
16. Podaná žaloba je založena především na námitkách nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí ve dvou podstatných důvodech pro neposkytnutí dotace. Těmito důvody je nedostatečné posouzení žádosti o poskytnutí dotace z hlediska alokace finančních prostředků a v to v návaznosti na další důvod – nedostatečné odůvodnění bodového hodnocení žádosti.
17. Podle čl. 3.2. Výzvy na podporu významných sportovních akcí pro rok 2019 ze dne 25.9.2018 (dále jen „Výzva „) si žalovaný vyhradil právo celkovou alokací Výzvy dle čl. 2 Výzvy (věcné zaměření na významné sportovní akce) upravit, tj. nerozdělit veškeré prostředky předpokládané celkové alokace v rámci této výzvy, příp. tyto prostředky navýšit, a to v závislosti na počtu a kvalitě obdržených žádostí o poskytnutí dotace a na výši disponibilních prostředků.
18. Žalovanému tedy dle Výzvy svědčilo oprávnění poskytnout dotaci, případně upravit celou alokaci výzvy, která činila 200 000 000 Kč nejen v závislosti na výši disponibilních prostředků, ale stejně tak v závislosti na počtu a kvalitě obdržených žádostí, což podléhalo bodovému hodnocení kvality žádostí o dotaci. Žalobce oproti tomu dle čl. 5.1

Výzvy, ale i dle zákona o rozpočtových pravidlech na poskytnutí dotace ze státního rozpočtu nemá právní nárok, má však jako žadatel o poskytnutí dotace právo na náležité odůvodnění, proč jeho žádost neuspěla v bodovém hodnocení oproti jiným žadatelům a jak toto bodové ohodnocení, tj. ohodnocení kvality žádosti mělo vliv na rozhodnutí o žádosti rovněž z hlediska disponibilních prostředků.

19. Meze soudního přezkumu rozhodnutí o neposkytnutí dotace vymezil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 9 Ads 83/2014 - 46 ze dne 30. 9. 2015 takto: „*Případný soudní přezkum negativních rozhodnutí o tzv. ‚nenárokových‘ dotacích je omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanovených podmínek. Zjednodušeně řečeno žadatel nemá právo na ‚výsledek‘, ale na ‚řádný proces‘ s ním související. Ten je určen právními předpisy, podmínkami danými v dokumentech, na které právní tituly poskytnutí dotace odkazují, respektive základními procesními zásadami určujícími postup orgánů veřejné moci v právním státě. [...] Při rozhodování je nutné zohlednit konkrétní okolnosti daného případu a dbát na to, aby při skutkově shodných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly. Rozhodnutí musí být řádně odůvodněno (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012, č. j. 1 As 35/2012 – 40, č. 2736/2013 Sb. NSS). V rámci soudního přezkumu přísluší soudu posoudit, zda správní orgán z mezí správního uvážení nevybočil. Soudní přezkum je tam, kde má poskytovatel správní uvážení komu, za jakých podmínek, případně zda vůbec dotaci poskytne, realizován specifickým způsobem. Soudní přezkum neznamená nahrazení správního uvážení uvážením soudu. [...] Součástí přezkoumání je i posouzení, zda správní uvážení je logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění. Pokud byly výše uvedené podmínky splněny, soud nemůže ze stejných skutkových zjištění vyvodit jiné závěry. Právě uvedené vylučuje, aby soudy přezkoumávaly účelnost napadeného rozhodnutí, resp. aby dokonce uvážení správního orgánu nahradily uvážením vlastním (srov. přiměřeně nálezy IV. ÚS 49/04).“ Na tento rozsudek navázal Nejvyšší správní soud dalšími rozhodnutími, v nichž konstatoval, že „potřeba soudního přezkumu, jakkoliv omezená na proceduru tohoto rozhodování, je totiž nezbytná přinejmenším z toho důvodu, že brání vybočování z mezí zákonnosti při uplatňování veškeré státní moci (zabraňuje svévoli, čl. 2 odst. 2 Listiny), zamezuje diskriminačním jednáním a omezuje projevy korupce“ (rozsudek č. j. 1 Afs 61/2013 - 43 ze dne 18. 7. 2013 nebo č. j. 9 Afs 59/2013 - 45 ze dne 12. 9. 2013).*
20. V rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Ads 83/2014 - 46 tak byl vyjádřen jednoznačný požadavek, že rozhodnutí o neposkytnutí dotace musí být řádně odůvodněno. Bez splnění této podmínky ostatně není myslitelné, aby soud přezkoumal, zda správní orgán při rozhodování o žádosti nevybočil z mezí správního uvážení a zda je jeho uvážení logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění při dodržení zásady rovného zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanovených podmínek. Podle novelizace rozpočtových pravidel účinné od 1. 1. 2018 rozpočtová pravidla nevylučují použití § 68 správního řádu, podle jehož odst. 3 se v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

21. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí v této věci to znamená, že žalovaný byl povinen uvést uvážení o neposkytnutí dotace, tj. důvody, proč žalobcova žádost neuspěla v bodovém hodnocení před ostatními, v čem oproti nim nesplnila hodnotící kritéria a na základě jakých skutkových zjištění. Argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí se koncentruje jen na odkaz na čl. 10.7 Výzvy, v němž jsou jen obecně a pro všechny žadatele stanovena pravidla způsobu a kritéria hodnocení žádostí, z nichž však nelze dovodit důvody neúspěšnosti žádosti žalobce. K otázce bodového hodnocení žalobce a jeho významu v dotační soutěži dle hodnotícího protokolu nejsou v napadeném rozhodnutí uvedeny žádné důvody. V odůvodnění pak zcela absentuje porovnání (byť jen rámcově) žalobcovy žádosti s žádostmi ostatních, které uspěly, a srovnání s jejich bodovými hodnoceními. Výběr z více žádostí přitom spočívá v poměřování kvalit jednotlivých žádostí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvádí žádné skutečnosti ani úvahy, které by měly vyplývat z bodového hodnocení žalobce a ostatních žadatelů a v návaznosti na toto hodnocení by osvětlily i (ne)dostatečnost alokace finančních prostředků a disponibilních prostředků pro uspokojení žádosti žalobce o dotaci. Napadené rozhodnutí v tomto směru neobsahuje žádné přezkoumatelné úvahy, ty jsou zjistitelné až z vyjádření k žalobě, v němž žalovaný vysvětluje právo změny alokace výzvy, uvádí počet žadatelů a bodové srovnání, avšak obecně jen tak, že se žalobce umístil na 108. místě. Ze správního spisu je zřejmé toliko tabulkové hodnocení žalobce, z něhož nelze usuzovat na úvahy, které vedly k tomuto pořadí na základě hodnotících kritérií dle čl. 10.7 Výzvy. Soud např. z tabulkového přehledu hodnocení, které je ve spise založeno pouze ve vztahu k žalobci, zjistil, že v komentáři hodnotitelů je uvedeno, že garance neobsahuje zmínku o pověření pořádání akce od mezinárodní federace, že tato garance je nedostatečná a není tedy splněn bod 4.3 Výzvy. Oproti tomu však žalovaný v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření k žalobě uvádí, že nejednoznačně doložená garance nebyla důvodem pro zamítnutí žádosti. Z napadeného rozhodnutí rovněž nelze shledat význam nulového hodnocení za popis dopadu akce na životní prostředí a znečišťování přírody (akce pořádná v hotelovém prostředí) ve srovnání s povahou dalších sportovních akcí jiných žadatelů. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí ani k vyjádření žalobce ze dne 26.6.2019 k podkladům řízení nevypořádal s jeho námitkami proti nedostatku alokace finančních prostředků, v otázce bodového ohodnocení a umístění žalobce v pořadí dalších žadatelů a nevysvětlil rozpor mezi zjištěním nejednoznačeného doložení garance v bodovém ohodnocení a jeho závěrem, že garance nebyla důvodem zamítnutí žádosti.
22. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se sestává ze dvou odstavců, z nichž první vymezuje jen obecně, jak a podle jakých článků Výzvy byla žádost hodnocena a že získala 53 bodů, což měl být sice dostačující, ale přesto nízký počet bodů s ohledem na nedostatek alokačních prostředků. Věrohodnost tohoto tvrzení o vztahu bodového ohodnocení a alokace finančních prostředků bez náležitého odůvodnění však nelze přezkoumat. Druhý odstavec k vlastnímu hodnocení žalobce obecně odkazuje na čl. 10.7 Výzvy a na Protokol hodnocení a jeho závěr. K tomu soud konstatuje, že čl. 10.7 Výzvy není hodnocením žalobce a úspěšnosti jeho žádosti v pořadí žadatelů, zabývá se obecně vymezením kritérií a škálou bodového hodnocení, podle kterých mají být žádosti posuzovány, přičemž žádný hodnotící protokol *není součástí* napadeného rozhodnutí, a nadto není založen ani ve správním spise. Ve správním spise je založeno toliko tabulkové hodnocení žádosti žalobce, které také žalobce připojil k podané žalobě, avšak z číselné tabulky a pouhých útržkovitých komentářů hodnotitelů, nelze úvahy žalovaného dle jednotlivých kritérií

výzvy dovodit. Judikatura správních soudů již ustáleně dovozuje, že vyjádření k žalobě nenahrazuje odůvodnění rozhodnutí a veškeré seznatelné úvahy usí být náležitostí správního rozhodnutí.

23. Městský soud tak seznal, že odůvodnění napadeného rozhodnutí požadavkům judikatury na náležité odůvodnění rozhodnutí o neposkytnutí dotace nedostalo. Závěr žalovaného o nedostatečné alokaci finančních prostředků ve spojení s hodnocením žádosti žalobce a jeho umístěním v pořadí dalších žadatelů tak bez náležitého odůvodnění, v rozsahu jakých kritérií žalobce získal jaký počet bodů, v čem byl předstižen ostatními žadateli a jak byla hranice disponibilních prostředků nastavena, neobstojí. Správní uvážení žalovaného v napadeném rozhodnutí tak postrádá podstatu diskreční pravomoci, neboť není vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění.
24. Oproti uvedenému soud neshledal důvodnou námitku porušení zásady legitimního očekávání poskytnutí dotace. Podle ust. 14 odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., podle kterého se při poskytování dotací ze státního rozpočtu postupuje, není na dotaci právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46, mj. postavil najisto, že nemá-li žadatel o dotaci na její poskytnutí právní nárok, nemůže její poskytnutí legitimně očekávat. Na základě citovaného zákonného ustanovení a ostatně i čl. 5.1 Výzvy, se kterou byl žalobce seznámen, nemůže být oprávněnou argumentace žalobce, že poskytnutí dotace očekával a její neposkytnutí má negativní dopad na závazky žalobce. Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu tak nemůže záviset na tom, jaké závazky či vztahy si žalobce pro účely akce, která má být dotací podepřena, sjednal.

VI. Závěr

25. Na základě shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí vykazuje vady řízení, spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a a pro nedostatečné vypořádání námitek žalobce ohledně bodového hodnocení jeho žádosti a vlivu alokace finančních prostředků na nevyhovění jeho žádosti. Tyto vady řízení nebylo možné odstranit argumentací až ve vyjádření k žalobě, která na rozdíl od správního rozhodnutí není závazná. Proto soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 a § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž žalovaný soudem vytýkanou vadu odstraní a své rozhodnutí náležitě odůvodní.
26. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení. Náklady řízení tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč a náklady právního zastoupení. Náklady právního zastoupení tvoří odměna zástupci žalobce za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení a podání žaloby) po 3 100,- Kč a 2x paušál 300 Kč dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a § 13 odst. 3 cit. vyhlášky s připočtením částky DPH ve výši 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty z částky 13 600 Kč, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí tedy 11.228 Kč Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 28. dubna 2022

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu